

Kovo 28 – osios rytą visi linksmi nusiteikę sugužėjome į darželio salę. Didžiai nustebome, nes ji priminė jau matytos močiutės Aneliutės namus. Ir tikrai – štai ir ji, pati Aneliutė. Įpylusi savo katinėliui pieno trepsi ir kažko ieško. Ir ko gi ji taip ieško? Pasirodo, kad keisto dalyko - gerumo, bet...kas tai yra? Gal būtų galvojus, kad tai skara, bet gerai, kad į svečius Zoseliutė atėjo ir va tada viskas prasidėjo.

[Fotoakimirkos »](#)

Ir pamatė vaikai, ko nematę: kaip obuoliai iš pintinės išbyrėjo ir Aneliutė Zoseliutei jų surinkt nepadėjo (nes mat graži skara ant pečių puikiai gulėjo). Gerai, kad Leokadija į duris pabeldė ir nesusipratimą greitai išsprendė: obuolius rinko, šypsojos gražiai ir Aneliutė pasijuto labai nesmagiai. Ji džiaugėsi drauge gera, ir tai buvo Gerumo pradžia.

Močiutės laidą apie Gerumą žiūrėjo, apie tai, kaip jis padeda ir visais laikais padėjo.

„Ažuoliukų“ teatro aktoriai parodė, kaip padėti sergančiai ligonei, „Bitučių“ – kaip pasisveikinti linksmi, įdomiai - kiek juoko buvo net įskaudo šonai! Su Leokadija dar traukiniu važiavo, visi ir garsiai, ir storai, ir tyliai, ir plonai tūtavo.

O štai prie perėjos močiutė stoviniavo... Ir Aneliutė pradžia deklamavo:

Sena sena močiutė gėlėta skarele, stovėjo prie perėjos ir bandė pereit ją...

„Pelėdžiukų“ grupės vaikai į darželį skubėjo, ir pereiti gatvę močiutei padėjo. (Ir sunkų maišelį jos panešėjo).

Kitą gerumo istoriją pasakojo teatras „Šermukšniukų“ - apie tai, kaip negalima leisti skriausti katinukų. „Obelų“ kaime gyvūnų nieks neskriaudžia, visi maitina ir visi priglaudžia. Vaikai ta proga šoko „Katinėlio šokį“, kurį juos auklėtojos šokt išmokė.

Tų bobulyčių kaime „Obelų“ apsilankyti visada smagu – dainelę apie mankštą ten sušoksit, emocijas pažint ir suvaidint išmoksit. Tam kaime stovi ne viena troba, gyventojų ten daug yra: gyvena paštininkė, pardavėja, seniūnė, daktarė ir žmonės kalba...net ir Fėja! Ir kai vokus geriems darbams dalino bobulytės, mes matėm, kad ant jų puikavos augalai ir žvelgė linijos plonytės. Ant jų rankutėm susikibusios sėdėjo raidės, tarsi sakydamos, kad renginys jau baigės. Ir apdalinti obuoliais vaikai vėl eis į grupę žaist. Jie nešas voką stebuklingą su adresu kaimelio „Obelų“, ten dės laiškutį su aprašymu, kiek daug jie nuveikė gerų darbų!

Rasa Jurikienė, auklėtoja